

Balanç de la visita *Ad Limina*

El nostre bisbe Joan Piris, ha fet una valoració altament positiva de la visita *Ad Limina* i de l'entrevista que ha mantingut amb el papa Francesc el passat 7 de març, conjuntament amb la resta de bisbes catalans.

Mons. Piris ha informat dels temes més importants que han tractat durant la visita *Ad Limina*, què els ha dut a visitar les diferents congregacions vaticanes i que va finalitzar amb l'entrevista de més d'una hora i mitja amb el Sant Pare.

El bisbe Joan no ha defugit cap tema, però també ha demanat que en-

tenguéssim el grau de confidencialitat i discrecionalitat que s'ha de tenir en aquesta mena de trobades privades. Mons. Piris tornava de Roma encara més reforçat en la fe: «He vist una experiència d'universalitat que reforça la meua catolicitat.»

L'entrevista amb el papa Francesc era pel bisbe de Lleida altament positiva: «He trobat un home que se't posa al teu costat, com si haguessis estat tota la vida amb ell. Un home que et dona confiança i esperança.»

El bisbe Joan va aprofitar per comentar-li la marxa del projecte dels Habitatges Socials del Seminari, què li va presentar el passat setembre quan van celebrar l'eucaristia a la capella de Santa Marta. «Bendito sea Dios!, bendito sea Dios! Por ahí, hay que caminar», li va contestar quan va saber que ja havien començat les obres.

Per a més informació www.bisbatlleida.org/videos

La família: esperança del món!

Durant la setmana del 2 al 9 de març hem celebrat la Setmana de la Família amb el lema «La família: esperança del món!» Els actes s'han desenvolupat amb la participació de les parròquies d'Almenar, d'Alfarràs i de la Mare de Déu de Montserrat i el Col·legi Episcopal, i han comptat també amb la col·laboració de la Delegació Diocesana de Família i Vida.

La conferència del Dr. Francesc Jové, qui va ressaltar la importància d'educar des del pensament positiu, va ser molt ben acollida pels educadors i pares assistents. Així mateix, les trobades,

tant lúdiques com d'aprofundiment, van palesar que la família és en veritat l'esperança del nostre món.

Els actes van començar amb la celebració de l'Eucaristia de les famílies, celebrada a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, de la qual cal destacar la munió d'infants allí presents. Les famílies hi van arribar caminant, sortint del pavelló Onze de Setembre.

Destacar, també, el matí de tallers amb el testimoni de la vida de la família a Etiòpia, aportada pel P. José Martín, missioner de la Consolata, i el fòrum al voltant de la pel·lícula *Family Man*.

Juan Luis Salinas

AJUDANT A VIURE

Un camí per acollir la Paraula

Un dels dos objectius prioritaris que ens vàrem marcar per a aquest curs va ser «Donar prioritat a la lectura creient de la Bíblia per revitalitzar la fe», i una manera d'aprofundir la Paraula de Déu és l'anomenada *lectio divina* que, com molts ja sabeu, és un itinerari en quatre etapes: *lectio*, *meditatio*, *oratio* i *contemplatio*. Aquest temps litúrgic pot ser un bon moment per a practicar-la.

Primer llegim un passatge de la Bíblia varies vegades, i ens preguntem «Què diu el text en si mateix?» Cal llegir de manera atenta i respectuosa, aturant-se i reposant sobre el text; volent descobrir el missatge de fe, el camí que està invitant a fer. Tant de bo la lectura personal es pogués complementar amb la comunitària, sumant-hi els diferents carismes i sensibilitats, per a descobrir amb més plenitud la riquesa del missatge.

Després ve la meditació d'allò que hem llegit, creant recolliment en el nostre interior, posant-se a l'escolta com Samuel (1S 3,10) i preguntant-nos davant el mirall de la Paraula: Què em diu aquest text? D'aquesta manera interioritzem i aprofundim en la pròpia vida, deixant-nos interpel·lar per la Paraula i buscant descobrir el missatge del text per a la nostra situació personal, comunitària i social. Perquè nosaltres no llegim la Bíblia per a saber més coses sobre ella o per curiositat, sinó per a entendre la nostra vida. En les seves pàgines no hi ha receptes, sinó pistes fonamentals per a orientar la nostra existència, i això demana una mirada penetrant sobre les coses que ens passen a nosaltres i a la gent que ens envolta. Jesús ressuscitat segueix fent-se present en el camí de la vida, en les Escriures, en la fracció del pa i en la comunitat.

El tercer pas és l'oració, adreçant-nos explícitament al Déu que ens ha parlat. La pregunta és: Aquest text, què em fa dir-li a Déu? Responem amb la súplica, l'acció de gràcies, la lloança... completant així el diàleg que Ell mateix comença. Perquè escoltem a Déu quan llegim la seva Paraula, i li parlem quan li dirigim la nostra oració presentant-li la pròpia disposició, per tal que vulgui transformar els nostres pensaments i les nostres accions.

Arribem així a la contemplació activa, deixant-nos afectar en el nostre interior per la presència de Crist, i preguntant-nos «Què cal fer ara per realitzar aquesta Paraula en la vida de cada dia?» La lectura de la Bíblia és una lectura compromesa, té com a meta la vida, la nostra i la dels altres. Al descobrir el seu missatge, deixant-nos interpel·lar, la Paraula de Déu ens dona un impuls per a la vida i ens obre un camí de conversió. Déu se'ns dona a conèixer amb l'experiència del cor. Contemplem, doncs, amb senyor el seu misteri.

La *lectio divina* és una trobada amb la Paraula en quatre etapes viscudes amb l'esperit del Salmista: «La vostra paraula fa llum als meus passos, és la claror que m'il·lumina el camí» (*Salm* 119 [118], v. 105).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

SÍLVIA AULET

Turisme autèntic

El turisme religiós és un fet que ja es donava a l'antiguitat, però és avui quan es formula. Ens trobem en un moment important d'estudi i de reformulació dels reptes que suposa aquesta nova faceta del turisme. «El ressorgiment de l'interès pel turisme religiós està motivat per la recerca d'espiritualitat i per la manca d'espais de reflexió en una societat que viu uns moments molt complexos», assegura la professora de la Facultat de Turisme de la UdG i mare de família Sílvia Aulet.

Com pot canviar una persona una experiència de turisme religiós?

El viatge sempre hauria de ser una experiència transformadora i en el cas del turisme religiós encara més. Un lloc sagrat ens pot impactar de maneres diferents: per la seva bellesa, per la seva immensitat, grandiositat... De vegades no ho sabrem explicar, però quelcom es remou en el més profund i això ens fa acostar al transcendent, a la vegada que ens obre un procés de reflexió interior que ens hauria de permetre tornar a casa com a persones millors.

I com aconseguir l'autenticitat?

Tot desplaçament requereix d'unes infraestructures i sembla que com més mercantilitzem l'experiència menys autèntica serà. És important que l'experiència, més enllà de l'entorn, sigui directa i sense interferències ni intermediaris.

El turisme religiós ha de ser evangelitzador?

Sí. La pastoral de santuaris defineix l'evangelització com una de les seves missions. I si definim santuari com a punt d'arribada d'un pelegrinatge queda clara la relació. Però sempre s'ha de fer des del respecte cap a les persones que ens puguin visitar que siguin d'altres confessions religioses.

Oscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Pablo VI y la civilización del amor

Frente a las políticas económicas abiertamente injustas y poco solidarias que predominan en las relaciones internacionales, numerosos grupos cristianos e Iglesias intentan promover una cultura de la fraternidad y de la solidaridad, y presentan la práctica de la caridad y de la justicia como una opción eficaz y coherente, buscando presentarla con un lenguaje de credibilidad.

El reino de Dios, que parece tener una connotación más espiritual y religiosa, se transforma en la civilización del amor cuando hablamos de los ciudadanos que actúan y construyen el futuro común movidos por el amor de Dios y por su amor a Dios.

Pablo VI expresaba su convicción con estas palabras: «¿Soñamos tal vez cuando hablamos de la civilización del amor? No, no soñamos. Los ideales, si son auténticos, si son humanos, no son sueños, sino deberes. Especialmente para nosotros, cristianos.

Recordemos las palabras de un gran Padre de la Iglesia, san Ireneo de Lyon: «La gloria de Dios es el hombre vivo». Un hombre dedicado a la política debería tener en cuenta que la riqueza principal son los hombres y que debe dedicar su esfuerzo a conseguir su felicidad.

Juan María Laboa
(Por sus frutos los conoceréis.
Historia de la caridad en la Iglesia,
Editorial San Pablo)

SER PADRES

La importancia de los abuelos

No quiero referirme aquí al apoyo económico que pueden brindar los abuelos a los padres en estos tiempos de crisis económica, sino a su importante apoyo afectivo y moral. Los abuelos desempeñan un importante papel en la familia, pero siempre y cuando sepan estar en su sitio.

Vaya por delante una necesaria puntualización: son los padres los responsables de educar a los hijos, no los abuelos. Pero en algunas situaciones, los abuelos tienen que tomar el control de la educación de los nietos porque no hay otro remedio.

También pueden tener un papel coeducador, como colaboradores de los padres en la educación de los hijos, sus apreciados nietos. Pero siempre y cuando sigan la misma línea educativa que han trazado los padres.

A modo de conclusión, los abuelos (en cuyo hermoso colectivo me encuentro) tenemos que saber estar en nuestro sitio sin meternos donde no nos llaman y, a veces, teniendo que mordernos la lengua. Al respecto, mire la contundente frase que acuñó Ernest Hemingway: «Se necesitan dos años para aprender a hablar y sesenta para aprender a callar». Esto lo cumpliremos siempre y cuando estemos en casa ajena, porque en la propia o cuando los padres no estén presentes... ¡Mandamos nosotros, los abuelos!

Dr. Paulino Castells
(Consejos del doctor para padres principiantes,
Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Un captaire a missa

L'altre dia, al bus, vaig sentir que una senyora li deia a una altra: «Vaig anar al concert d'orgue de l'església i després deien missa. I m'hi vaig quedar.»

A l'església que vaig, sovint hi ha un captaire que demana a l'entrada i a la sortida. Però un dia —sorpresa!— va entrar just abans que comencés la celebració. Ben segur que feia molt de temps que no entrava a l'església, perquè va entrar i es va agenollar amb les mans unides, com s'ensenya de fer als infants.

Ell mirava la gent i repetia allò que feien. Si es posaven drets, ell s'aixecava; si s'asseien, ell s'asseia. Però va arribar un moment d'incertesa per a ell, perquè mentre uns s'agenollaven, altres romanien drets. Ell va optar per asseure's, però en el moment de la consagració es va agenollar. Vaig veure que feia cara d'estranyesa quan uns rebien la comunió agenollant-se i d'altres ho feien drets.

Però difícilment oblidaré la cara d'alegria i de joia gens dissimulada que tenia quan va veure que es podia asseure i que podia participar en un acte en el qual no era un marginat. És més, em va agradar que, en el moment de la pau, els que eren a prop d'ell li varen donar la mà.

Ramon Sanclimens
Professor jubilat

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

31. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Is 65,17-21 / Sl 29 / Jn 4,43-54]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

1. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jn 5,1-3a.5-16]. Sant Venanci, bisbe i màrtir; sant Hug, bisbe; santa Teodora, màrtir; beat Nuño Álvares Pereira, religiós carmelità.

2. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / Sl 144 / Jn 5,17-30]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fundador Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

3. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jn 5,31-47]. Sant Sixt I, papa, màrtir; sant Nicetas, abat.

4. ■ Divendres [Sv 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jn 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, religiós franciscà.

5. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jn 7,40-53]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prevere dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua); santa Emília, verge i màrtir; santa Maria-Crescència Höss, verge franciscana.

6. ■ † Diumenge vinent, V de Quaresma (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45 (o bé: 11,3-7.17.20-27.33b-45)]. Sant Marcel·lí, màrtir; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i màrtir; sant Guillelm, abat.

DIUMENGE IV DE QUARESMA

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i vés-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei». Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor digué a Samuel: No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.»

Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap». I Samuel afegí: «No queda cap més fill?». Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat». Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí». Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell». Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscor, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 9,1-41) (versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement, escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Vés a rentar-te a la piscina de Siloè». Aquest nom significa «Enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que vàiem assegut captant?». Uns responien: «Sí que és ell». Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla». Ell digué: «Sí que el sóc.»

Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig». Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu». Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?». I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?». Ell contestà: «Que és un profeta.»

Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?». I el van excloure de la sinagoga. Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?». Ell respongué: «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?». Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu». Li diu ell: «Hi crec, Senyor». I l'adorà.

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor le dijo a Samuel: «Llena la cuerna de aceite y vete, por encargo mío, a Jesé, el de Belén, porque entre sus hijos me he elegido un rey.» Cuando llegó, vio a Eliab y pensó: «Seguro, el Señor tiene delante a su ungido.» Pero el Señor le dijo: «No te fijes en las apariencias ni en su buena estatura. Lo rechazo. Porque Dios no ve como los hombres, que ven la apariencia; el Señor ve el corazón.»

Jesé hizo pasar a siete hijos suyos ante Samuel; y Samuel le dijo: «Tampoco a estos los ha elegido el Señor.» Luego preguntó a Jesé: «¿Se acabaron los muchachos?» Jesé respondió: «Queda el pequeño, que precisamente está cuidando las ovejas.» Samuel dijo: «Manda por él, que no nos sentaremos a la mesa mientras no llegue.» Jesé mandó a por él y lo hizo entrar: era de buen color, de hermosos ojos y buen tipo. Entonces el Señor dijo a Samuel: «Anda, úngelo, porque es este.» Samuel tomó la cuerna de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. En aquel momento, invadió a David el espíritu del Señor, y estuvo con él en adelante.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar, / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Jesús guareix un cec. Il·lustració d'un manuscrit bizantí

🗣️ Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos: En otro tiempo erais tinieblas, ahora sois luz en el Señor. Caminad como hijos de la luz —toda bondad, justicia y verdad son fruto de luz—, buscando lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciadlas. Pues hasta da vergüenza mencionar las cosas que ellos hacen a escondidas. Pero la luz, denunciándolas, las pone al descubierto, y todo descubierto es luz.

Por eso dice: «Despierta, tú que duermes, levántate de entre los muertos, y Cristo será tu luz.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 9,1-41) (versión abreviada)

En aquel tiempo, al pasar Jesús vio a un hombre ciego de nacimiento, escupió en tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé» (que significa Enviado). Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ese el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo.» Otros decían: «No es él, pero se le parece.» Él respondía: «Soy yo.»

Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé, y veo.»

Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado.» Otros replicaban: ¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos? Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta.»

Le replicaron: «Empecatado naciste tú de pies a cabeza, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron. Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús les dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ese es.» Él dijo: «Creo, Señor.» Y se postró ante él.

COMENTARI

Guarició d'un cec de naixement

Sentit del gest. És ben sabut que l'Evangeli de Joan només narra set miracles de Jesús. També estem familiaritzats amb el fet que l'Evangeli de Joan els anomena signes. El text d'avui explica prou bé perquè són signes. Es tracta d'un miracle extraordinari: «Mai no s'havia sentit a dir que ningú obrís els ulls d'un cec de naixement». Tots els signes de Jesús en l'Evangeli de Joan són extraordinaris: més de 600 litres d'aigua convertits en vi; un noi malalt, guarit de lluny estant; un impossibilitat que feia trenta-vuit anys que estava paralític i que es cura; una multitud alimentada amb cinc pans i dos peixos... Ara bé, l'accent més

important no és la magnitud dels gestos. L'accent més important l'aclareix Jesús en el text d'avui quan diu als deixebles: «Mentre és de dia nosaltres hem de fer les obres del qui m'ha enviat». Els miracles de Jesús són signes perquè són obres del Pare que ha enviat Jesús. Per això el nucli del diàleg del guarit amb els jueus és l'origen de Jesús, que Jesús ve de part de Déu, que ha estat enviat per Déu. D'aquí la dada simbòlica: la piscina que guareix el cec es diu *Siloé* que vol dir enviat. Aquest és el nucli de la confessió de fe cristiana.

La por dels pares del cec. Aquesta por ve del fet que «les autoritats jueves ja havien decretat que si algú confessava que Jesús era el Messies fos expulsat de la sinagoga». Ni la confessió de Jesús —Messies, ni tam-

poc l'expulsió dels cristians de la sinagoga no són dades que s'adiguin amb el nivell de la vida de Jesús. L'Evangeli de Joan està situant en la vida de Jesús dues dades que pertanyen al temps de la comunitat joànica que està sent expulsada de la sinagoga. Tenim testimonis jueus de la fi del segle I, que aquesta mesura disciplinària es va prendre a Jabneh, per part dels jueus, vers els anys 85-90.

L'Evangeli de Joan és un reflex de la vida de Jesús, però també de la vida de la comunitat joànica que creu en la presència de Jesús en el seu si. Aquest encavalcament de nivells actualitza la presència de Jesús per als lectors.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Formació

Pastoral Penitenciarària

L'objectiu de l'acció voluntària, a l'interior de les presons, es fonamenta en promoure aquells processos de relació personal tendents a afavorir la reflexió i el canvi de la persona que està privada de llibertat. Però, el que interessa no és tant l'acció del voluntariat com la persona que, de manera voluntària, dedica part de la seva vida a compartir-la amb els interns. Els voluntaris de presons són una alenada d'aire fresc i net, de vida lliure que corre més enllà dels murs de la presó. La seva presència és una trobada personalitzada que implica, al mateix temps, una total neutralitat amb la institució penitenciària. El voluntari és qui acull, escolta, dialoga i acompanya. La seva acció és tendir ponts, és a dir, injectar aire, confiança, identitat, autoestima... en les situacions de bloqueig. Això implica estar en mig, entre la institució i l'intern.

Les funcions dels trenta-cinc voluntaris de la Pastoral Penitenciarària de Lleida consisteixen fonamentalment en portar la Bona Nova de l'Evangeli als privats de llibertat, és a dir, descobrir el Crist en el pres: «Vaig estar a la presó i vinguéreu a veure'm.»

Ser voluntari de presons és voler ser missatger d'esperança en la desesperança; és oferir un compromís anònim, generós, sense esperar recompensa, ni fruits, ni resultats. Es tracta de posar els nostres dons, que són de Déu, al servei del pres. Per fer tot això es necessita trobar espais d'oració, de reflexió i de formació. També hem d'aprendre a saber conviure amb el desànim, el descoratjament... no som herois.

Els nostres reptes, a més de l'evangelització, consisteixen en fer tasques de mediació entre la societat civil i la presó.

Cándido Sánchez Pérez

El temps de silenci... sempre va bé

La Delegació de Joves ha participat del recés que el Monestir de les benetes de Montserrat ha ofert el dissabte 1 de març. La Gna. Maria del Mar Albajar va ser

la ponent i ens va fer dues xerrades per orientar espiritualment el temps de la Quaresma que comencem. El recés va començar a les 10 h amb l'acollida i la xerrada introductòria. Acte seguit, els 20 participants —4 de Lleida— vam disposar de tot el matí de temps personal fins a les 13.15 h, l'hora del rés de Sexta amb totes les monges. A les 13.30 h, vam dinar i, a les 15.30 h, la Gna. Maria del Mar ens va fer la segona aportació per a introduir-nos en el temps de silenci personal de la tarda. A les 18 h, ens vam aplegar tot el grup per compartir com havia anat tot el dia i, finalment, a les 19 h, vam resar les vespres a l'església del monestir amb tota la comunitat monàstica. Entre nosaltres, els de Lleida, dèiem: el temps de silenci... sempre va bé. I quan les condicions són bones —com ha estat el cas: ponent, casa, església, dinar, lloc... encara va millor.

Mn. Xavier Navarro

Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya: Camins d'evangelització

El Consell diocesà d'Apostolat Seglar ha organitzat una jornada de reflexió per al laïcat de les diòcesis catalanes amb l'objectiu de posar en comú el què es fa i caminar vers una trama laïcal que faci més present la nostra Església al món.

Dissabte 5 d'abril, a la Casa de l'Església del Bisbat de Sant Feliu (c/ Armenetres, 35), de 10 a 14 h.

Destinataris: Equips responsables a nivell diocesà i a nivell català de moviments i associacions laïcals. Responsable o representant i consiliari o acompanyant de la fe de cada grup.

Objectius: 1. Fer visible la realitat de l'Apostolat Seglar. 2. Ajudar a la coneixença mútua. 3. Aportar elements formatius per créixer en consciència d'evangelització. 4. Recollir iniciatives que ajudin a promoure l'Apostolat Seglar.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h. Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 30 de març:** —12 h, Eucaristia amb la Confraria de la Someteta a la parròquia del Santíssim Salvador de Pardinyes.
- **Dilluns, 31 de març:** —10 h, Trobada de Formació sobre Catequesi per a mossens al Seminari de Barcelona. —Del 31 de març al 4 d'abril, Exercicis espirituals a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- **Divendres, 4 d'abril:** —22.30 h, Vetlla de pregària per a joves a la parròquia de Sant Martí.
- **Dissabte, 5 d'abril:** —10 h, X Trobada de Formació de Catequistes (c/ Blondel, 11). —20.30 h, Trobada Diocesana de Joves. —10 h, Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya a la Casa de l'Església del bisbat de St. Feliu. —22 h, Adoració nocturna a la Pquia. de St. Pere.
- **Diumenge, 6 d'abril:** —18.30 h, concert de Setmana Santa a l'Església de Torres de Segre. Petit cor de la Catedral i més.

Concert Setmana Santa a la Catedral Nova de Lleida

12 d'abril de 2014, a les 21 h

«POBLE MEU QUÈ T'HE FET?»

Organitza: Petit cor de la Catedral

Col·laboren: Orfeó Terrall (Borges Blanques), Cor Junedenc (Juneda), Coral La Lira (Torres de Segre), Coral de Fraga (Fraga), Petit Cor de la Catedral de Lleida, amb solistes i grup instrumental

Entrada gratuïta

AYUDANDO A VIVIR

Un camino para acoger la Palabra

Uno de los dos objetivos prioritarios que nos marcamos para este curso fue «Dar prioridad a la lectura creyente de la Biblia para revitalizar la fe», y una forma de profundizar la Palabra de Dios es la llamada *lectio divina* que, como muchos ya saben, es un itinerario en cuatro etapas: *lectio, meditatio, oratio* y *contemplatio*. Este tiempo litúrgico puede ser un buen momento para practicarla.

Primero leemos un pasaje de la Biblia varias veces, y nos preguntamos «¿Qué dice el texto en sí mismo?» Hay que leer de manera atenta y respetuosa, parándose y reposando sobre el texto; queriendo descubrir el mensaje de fe, el camino que está invitando a hacer. Ojalá la lectura personal se pudiera complementar con la comunitaria, sumando los diferentes carismas y sensibilidades, para descubrir con más plenitud la riqueza del mensaje.

Luego viene la meditación de lo que hemos leído, creando recogimiento en nuestro interior, poniéndonos a la escucha como Samuel (1S 3,10) y preguntándonos ante el espejo de la Palabra: ¿Qué me dice es-

te texto? De esta manera interiorizamos y profundizamos en la propia vida, dejándonos interpelar por la Palabra y buscando descubrir el mensaje del texto para nuestra situación personal, comunitaria y social. Porque nosotros no leemos la Biblia para saber más sobre ella o por curiosidad, sino para entender nuestra vida. En sus páginas no hay recetas, sino pistas fundamentales para orientar nuestra existencia, y esto pide una mirada penetrante sobre las cosas que nos pasan a nosotros y a la gente que nos rodea. Jesús resucitado sigue haciéndose presente en el camino de la vida, en las Escrituras, en la fracción del pan y en la comunidad.

El tercer paso es la oración, dirigiéndonos explícitamente al Dios que nos ha hablado. La pregunta es: Este texto, ¿qué me lleva a decirle a Dios? Respondemos con la súplica, la acción de gracias, la alabanza... completando así el diálogo que él mismo comienza. Porque escuchamos a Dios cuando leemos su Palabra, y le hablamos cuando le dirigimos nuestra oración, presentándole nuestra disposición a fin de que quie-

ra transformar nuestros pensamientos y nuestras acciones.

Llegamos así a la contemplación activa, dejándonos afectar en nuestro interior por la presencia de Cristo, y preguntándonos «¿Qué hay que hacer ahora para realizar esta Palabra en la vida de cada día?». La lectura de la Biblia es una lectura comprometida, tiene como meta la vida, la nuestra y la de los demás. Al descubrir su mensaje, dejándonos interpelar, la Palabra de Dios nos da un impulso para la vida y nos abre un camino de conversión. Dios se nos da a conocer con la experiencia del corazón. Contemplemos, pues, con serenidad su misterio.

La *lectio divina* es un encuentro con la Palabra en cuatro etapas vividas con el espíritu del Salmista: «Su palabra da luz a mis pasos, luz que me ilumina en el camino» (Sal 119 [118], v. 105).

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737